

Presstopp nästa Boteblad
torsdagen den 10/9

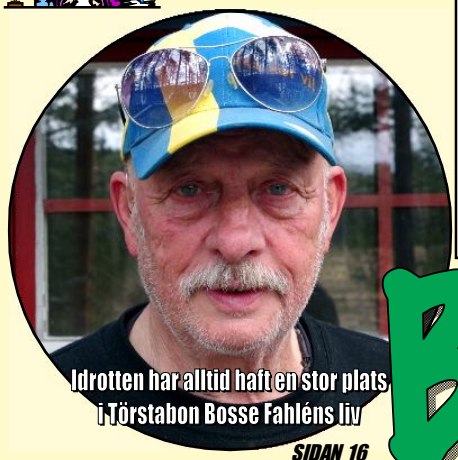

Idrotten har alltid haft en stor plats i Törstabon Bosse Fahléns liv

SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kenth och Ingela fann sitt smultronställe i Tannsjön SIDAN 10

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikaela och Andreas fann sitt smultronställe i Tannsjön SIDAN 12

Boteblad

SOMMAREN 2020

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

GÅLSJÖ BRUK HAR FÅTT NYA ÄGARE!

Rut och Ivar har bosatt sig i Undrom

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rut och Ivar Wallblom trivs med sin nya hemvist. SIDAN 6

Viktor Holmsten är bosatt i Kalifornien

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undromskillen Viktor Holmsten jobbar som mäklare. SIDAN 8

Uppgradering hos Boteå Båt och Bad

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boulebana har anlagts på stranden i Undrom. SIDAN 30

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	35
Arne och Arga Gubben	34
Björkå & Björksjön	27,33
Botaton	26-27
Boteå Byavakt	22
Boteå Församling	24-25,32
Boteåparlamentet	19-20
Gålsjö Bruk	4-5,29
Undroms Närlivs	3
Vallänge	23

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det kändes som att komma hem för de nya ägarna

Sedan i mitten av december är paret Hugo von Schéele och *Gunvor Axelsson nya ägare till Gålsjö bruk. Deras plan är att framledes iordningställa cirka tio lägenheter för uthyrning.*

Ägarna vill förvalta och bevara Gålsjö för kommande generationer

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gålsjö bruks nya ägare känner sig välkomna till bygden och känner också inspiration för att få gården att börja leva igen.

SIDORNA 4-5

Coronaviruset har förändrat vardagen för all typ av verksamhet i Boteå

Butiken, Byavakten, Vallänge, kyrkan och Botaton drabbade

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDORNA 3, 22, 23, 25 & 27

SIDAN 23: PERSONAL PÅ VALLÄNGE KLIPPTE TILL BRUKARE

Sidan 28: Akut förlossning ägde rum i Gålsjöskogen

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Världen, Sverige och Boteå har drabbats av Coronaviruset! Ett faktum som har förändrat vardagen för de allra flesta, så ock för Botebladets redaktör – detta beroende på att en hel del arrangemang, som hade varit givna artiklar i tidningen, har ställts in. Så det har varit extra svettigt att få till tidningen den här gången och bara veckan innan presstopp saknades det innehåll för 15 sidor. Men tacksamt nog var det både nyinflyttade och sommarboende som villigt ställde upp för intervjuer. Ett extra stort tack till er och även ett stort tack till alla er andra som generöst och på olika sätt bidrar till att fylla tidningen med innehåll. Det behövs ett gemensamt engagemang från bygdens invånare om vi överhuvudtaget ska kunna ha kvar Botebladet! Tyvärr finns det inget som talar för att det kommer bli lättare att få ihop material till nästa nummer...

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 38-40 och sträcker sig november månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad och fin sommar! Håll avståndet och var rädda om varandra!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 3/9

Botebladet

Anders Bodin är Boteås egen poet

Det väras för skidåkningen i Boteå

Prinsessbröllopet här ihop med Boteå

ALLAKTIVITETSHALL BYGGS I STÖNDAR!?

Bolagsparlamentet hoppas på en byggnation

Undroms IF:s framtid ser ovanligt ljus ut

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan.
Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 10/9 2020
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Jag är fjärde generationen som bor på gården i Subbersta. Pappas föräldrar härstammade från Lindesberg och Junsele. Min mamma kom från Styrnäs. Jag är en "sladdis", så när jag föddes, var min bror stor nog att snart flytta hemifrån. Men det var spännande att vara med honom och hans kompisar, tyckte jag. Han också, tror jag.

Jag växte upp bland djur på ett litet jordbruk. En trygg och fin barndom! Under en period, när jag var i skolåldern, tog jag varje vår och sommar hand om en liten killing, som blev som en liten hund här hemma. Den följde med överallt. Fröken i skolan ville att jag skulle ta med den någon dag och det gjorde jag, till mångas förtjusning.

I min familj har musik alltid varit ett stort intresse. Farfar var på sin tid med i Offers mässingsorkester, det var kanske där det började. Min bror, Roland, har ju varit väldigt aktiv i musiklivet. Våra föräldrar, Margit och Arvid, sjöng mycket här hemma. Ända sedan jag var riktigt liten har jag också gillat musik. Under lågstadietiden på Kalknäs skola, började jag i barnkören och senare bildades gruppen Ögonstenarna, med den engagerade Sten Ulander som ledare. Oj, så mycket vi underhöll vid olika tillställningar, och kul var det! Nästa steg var att börja sjunga i Boteåkören och den är jag med i fortfarande. Sång och musik ger mycket! Boteå är fantastiskt med tre körer i kyrkans regi. Det bjuds på så fin musik och det är konserter av alla de slag, ibland med olika gästmusiker. Ni som inte varit där, borde uppsöka något evenemang. Det är dags att besöka vår fina medeltidskyrka!

Under skolåren arbetade jag helger och sommarlov i köket på Gålsjö Bruk. Det var spännande att serva gästerna med mat och fika, i den fina miljön. I mitt nuvarande arbete i skolans värld har jag fått användning för flera av mina intressen. Jag har valt att arbeta på annan skola än här hemma. Att arbeta med barn och utbildning är utvecklande och jätteroligt!

Ungdomsåren ägnades en hel del åt resande, som exempelvis tågluffningar. Jag har fortsatt gilla att besöka storstan, eller må gott på en strand. Att sedan komma hem till det här lugnet,har alltid varit lika härligt. Borta bra, men hemma bäst!

Jag flyttade tillbaka till mitt barndomshem för ca tio år sedan, har varit bygden trogen största delen av mitt liv. Här har mina förfäder trampat och runt omkring finns flera av mina vänner. Här njuter jag varje dag av naturen, med alla dess skiftningar, och där älgar, rådjur, rävar och lodjur ibland hälsar på. Här finns den mest fantastiska utsikt över nejderna! Det här är min plats på jorden!

Anette Karlsson, Subbersta

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Coronaviruset har förändrat både Boteåbornas och Undroms Närlivs vanor.

Undroms Närlivs kämpar på i Coronatider

Vissa Boteåbor har återupptäckt butiken

Coronaviruset har, av förklarliga skäl, haft en betydande inverkan på de flestas vanor, så ock när det gäller Boteåborna och deras inköpsvanor i *Undroms Närlivs*.

Affärsinnehavaren *Conny Borg* berättar att butiken genast upplevde ett märkbart uppsving när viruset gjorde sin entré, speciellt märktes det i apoteks- och systembutiksdelen. Inledningsvis var det en del som hamstrade matvaror och omsättningen har därefter legat kvar på ungefär samma nivå. *”Det har dock mattats av en del nu på slutet, vilket möjligen beror på en falsk trygghet om att faran för smitta är över”*, säger Conny lite fundersamt och berättar vidare att antalet hemleveranser (som otroligt nog är helt avgiftsfria) också har ökat markant; från 3-4 i veckan till dryga dussinet idag. Det hela går till på så sätt att kunderna ringer in sin beställning, som sedan Conny kör ut samma dag eller senast nästa dag. Vissa kunder får även hjälp att handla av sina grannar eller anhöriga, medan andra väljer att lämna in en inköpslista i butiken, för att lite senare hämta sina varor. ”*Trots allt måste det ändå vara värdefullt och tryggt att ha en liten butik på nära håll, dit man kan gå och handla utan att behöva trängas med andra”*, konstaterar Conny och tilllägger att även butiken har fått ändra sina rutiner. Utöver det att man har placerat ett s k plastvisir vid kassan, så desinficerar man regelbundet alla handtag och kontaktytor och man bär även handskar, speciellt i samband med leverans och upplockning av varor.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Conny Borg levererar varor runt tre mil i veckan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hugo von Schéele och *Gunvor Axelsson, de nya ägarna på Gålsjö bruk, fattade genast tycke för trakten.*

Nya ägarna på Gålsjö bruk vill rusta upp fastigheterna för eftervärlden

Det var slumpen som förde de nya ägarna till Boteå

I förra numret kunde *Botebladet* meddela den glada nyheten att *Gålsjö bruk*, som stått tomt i nästan tre år (efter det att asylboendet upphörde med sin verksamhet), äntligen hade fått nya ägare.

I slutet av april får jag tillfälle att besöka de nya ägarna *Hugo von Schéele* och *Gunvor Axelsson*. Vi slår oss ned i matsalen och jag slås genast av kontrasten mot förra gången jag var där, då den var smockfull med lunchätande asylsökande.

Hugo, som är född och uppvuxen i *Kristianstad*, har under sitt yrkesverksamma liv jobbat som internationell trader där han, via sitt egna företag, har sysslat med inköp och försäljning gentemot utlandet. Gunvor, som i sin tur är född och uppvuxen i *Deje* och *Filipstad*, har under större delen av sitt yrkesverksamma liv jobbat som jurist, journalist och tidningsmakare. Under ca 25 år jobbade hon som just journalist och tidningsmakare för *Svenska Arbetsgivareföreningen* och svenskt näringsliv. De berättar inledningsvis att det var av en ren tillfällighet att de överhuvudtaget hamnade i *Boteå*. *”Det var av en ren slump som vi råkade få syn på Gålsjöannonsen ute på nätet”*, berättar Gunvor. *”Eftersom jag*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Fastigheten består av en mängd olika byggnader.

saknade naturen i Bergslagen, och den här uppe påminner mycket om den, så väcktes genast mitt intresse”, förklarar Hugo. De hade nämligen, under åren 1992-2012 ägt en herrgård med ridhus (med uthyrning av hus och stallplatser) i just *Bergslagen*, en bit utanför *Karlskoga*. I september 2019 gjorde de ett första besök i *Gålsjö* och därefter ytterligare ett i oktober. *”Det kändes som att komma hem när vi svängde in på gårdsplanen vid herrgården”*, berättar Gunvor vidare. *”Den halvkärva naturen, och ljudet från bäcken som rinner förbi, slog an hos mej”*, tillägger Hugo. Men innan de slutgiltigt bestämde sig, tog de kontakt med *Sollefteå kommun* för att sondera terrängen och för att få reda på hur man ställde sig till en eventuell försäljning av *Gålsjö*. En delegation från kommunen, bestående av kommunalrådet *Johan Andersson* och kommunpolitikerna och tillika Björkåborna *Anders* och *Ulrika Bergman*, kom på besök till *Gålsjö* och givande samtal kom att äga rum. När alla pusselbitar hade fallit på plats bestämde sig Hugo och Gunvor slutligen för att köpa och flytta till *Gålsjö*.

Gunvor har, som det berättades om i förra numret av *Botebladet*, befunnit sig på plats i *Gålsjö* sedan i december, medan Hugo under tiden har skött om och förberett en avyttring av deras tidigare fastighet i *Vara* i *Västergötland*. 2012 tog de nämligen över en gammal kvarn och ett kraftverk, med inriktning att få igång elproduktionen. Det hela var en omfattande process, speciellt när det handlade om att uppfylla de tuffa miljökraven, men efter något år var dock elproduktionen i full gång. Hugo berättar att man i dagarna har lagt ut den fastigheten till försäljning. Förhoppningen är att han ska kunna flytta till *Gålsjö* inom en snar framtid.

Det framstår med all önskvärd tydlighet att Hugo och Gunvor är två utpräglade entreprenörer som gillar att ta sig an olika projekt. *”Vår målsättning är att underhålla, förvalta och bevara Gålsjö för kommande generationer. Vi är fostrade i den andan och vi får därför inte glömma bort att det är tidigare generationers slit som vi har här och att många har satsat arbete, energi och sin livsgärning här”*, konstaterar Hugo med märkbar värme i rösten. Just nu går man igenom hela *Gålsjö* och kollar uppvärmning, isolering, energiåtgång samt vatten och avlopp.

Avslutningsvis gör vi en liten rundvandring på området och går bl a in i några av smedslängorna och man kan notera vilket bra skick som rummen är i. Hugo och Gunvors tanke är att omvandla längorna, som i princip alla saknar köksutrymme, till ca tio lägenheter. Deras förhoppning att kunna ha 1-2 lägenheter klara till sommaren. På avstånd ser vi den gamla smedjan, där det sjöd av liv och rörelse för bara tiotalet år sedan. *”Det skulle vara roligt om smedjan kunde komma i bruk igen och om någon ville hyra den eller t ex bedriva kursverksamhet där”*, säger Hugo. Vi går över bron och kommer fram till kapellet, som vilar inbjudande ut i vårsolen. När det gäller just kapellet, så har paret inga planer just nu, men de är öppna för förslag när det gäller dess framtid, men att t ex ha konstutställningar där skulle ju kunna fungera. *”Vad gäller restaurangbyggnaden, med matsal och kök, så har vi själva inga planer på att driva t ex restaurang, utan använder det nu som förråd. Vi hoppas däremot att köksdelen kan fungera bra och det vore trevligt om det fanns någon eller några lokala matproducenter som är intresserade att hyra och starta egen rörelse.”* Grundförutsättningen är dock att all framtida verksamhet på *Gålsjö* måste passa in i miljön, leva upp till de antikvariska kraven och även gagna till det bästa för byggnaderna. Hugo och Gunvor berättar avslutningsvis att de inte har något vinstintresse när det gäller *Gålsjö*, utan att målsättningen enbart är att byggnaderna ska kunna bära sina egna kostnader.

Så här långt har Hugo och Gunvor fått ett mycket positivt intryck av bygden och de känner sig båda välkomna.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den lilla bäcken som rinner igenom ägorna bidrar till stor del till den trivsel som Gunvor och Hugo känner.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

På kort tid har Rut och Ivar Wallblom, och deras blandrashund Valle, funnit sig väl tillrätta i Undrom.

Det var kärlek vid första ögonkastet för Rut och Ivar Wallblom

Det nyinflyttade paret Rut och Ivar Wallblom har varit tillsammans i mer än 60 år

Paret *Rut* och *Ivar Wallblom* har bott i *Undrom* sedan i början av oktober, då de flyttade in i de f d pensionärslägenheterna i *Undrom*. Ett par dagar innan presstopp har jag förmånen att besöka de båda. Det är en kylig dag med snålblåst, men för säkerhets skull sitter vi ute på deras altan för att inte utsätta varandra för några onödiga risker. Efter en stund börjar det att hagla...

Ivar berättar inledningsvis att han växte upp i *Ramvik*, närmare bestämt i *Kvissle*, tillsammans med sina två systrar. Pappa Hilding jobbade i skogen medan mamma Frida var sömmerska. På gården fanns ett par kor, några getter och en gris. Efter sjuårig folkskola började han att jobba i skogen och kom därefter i princip, med undantag av en tvåårsperiod i *Kristineberg* och tre år på *Väjafabriken* i slutet av 70-talet, att jobba hela sitt liv i skogen.

Rut, i sin tur, föddes och växte upp tillsammans med en bror, i *Lycksele*. Pappa Valdemar hade eget sågverk, medan mamma Signe var lärarinna. Efter sjuårig folkskola kom hon att parallellt jobba som barnflicka och kioskbiträde. Efter en tid fick hon jobb som kokerska på ett marketenteri i närheten av *Adakgruvan*, ett par mil norr om *Malå*, och kom därefter att, under åren 1955-1957, ha lite olika matlagningsjobb.

Våren 1957 fick Rut, av *Arbetsförmedlingen*, erbjudande om ett jobb som kokerska på bogserbåten *Kuriren*, som utgick från *Gustavsvik* i *Kramfors kommun*. Hon tackade ja – ett beslut som kom att förändra hennes liv. För när hon steg av bussen i *Gustavsvik*, så möttes hon av en stilig ung man, med namnet *Ivar Wallblom*, som var nyanställd däcksman på båten och ditskickad av arbetsgivaren för att lotsa henne till båten. Känns namnet igen? Ivar var inte sen med att imponera på Rut, utan tog sig genast an hennes resväska, konstaterande att den var ovanligt tung. Rut anlände på måndagen och redan på onsdagskvällen bjöd Ivar med henne på dans och dan därpå kom den första pussen. Resten är som sagt historia!

Efter bara några månader for Rut vidare till ett barnflicksjobb i *Härnösand* (det visade sig vara lite stökig miljö på båten) och i september förlovade hon och Ivar sig med varandra och Rut flyttade in hos Ivar i *Ramvik*. 1958 stod bröllopet och i den vevan flyttade paret till *Sollefteå*, samtidigt som Ivar kom att göra militärtjänst där. Under den perioden föddes också sonen Gunnar.

Efter en tid fick Ivar jobb i *Kristinebergs gruva* och paret bestämde sig för att flytta dit. Där föddes 1961 dottern Ann-Louise, som sedan många år har sin hemvist i *Undrom* och som jobbar natt på *Vallänge särskilt boende*. Men efter två år var han, p g a hälsoskäl, tvungen att

sluta. Flyttlasset gick då till *Norberg*, där tredje barnet, Lars-Åke, kom till världen och där det åter blev arbete i skogen. *”På den tiden var det häst som gällde i skogen”*, minns Ivar. Som skogsarbetare fick Ivar vara beredd på att flytta dit där jobben fanns och efter bara två år flyttade man vidare till *Fagersta* – där skaffade även Ivar en egen häst. Efter ytterligare två år, närmare bestämt 1964, blev det *Borensberg* och efter några månader *Hjortkvarn*, där familjen blev kvar i knappt ett år.

Men att som norrlänning hamna söderöver, var inte något som Ivar trivdes speciellt bra med. En viss hemlängtan hade nämligen börjat infinna sig, dessutom saknade han möjligheten att utöva sitt stora intresse; nämligen jakten. Därför hamnade Ivar och Rut i *Svartnäs*, i *Falu kommun*. Där fanns det möjlighet till jakt! Men efter sammanlagt sju år i förskingringen, blev till sist hemlängtan alltför stark och sommaren 1968 gick slutligen flyttlasset norröver, efter att ha avverkat ytterligare en ettårsperiod i *Fagersta* och ett halvår i *Mariefred*, och man kom att slå sig ned i *Kungsgården* i *Bjärtrå*. Under åren söderöver kom det för Rut att mestadels handla om städjobb och förutom att hon tog hand om den egna barnaskaran, så tog hon även emot sommarbarn.

Mellan åren 1968-1975 bodde familjen i *Bjärtrå* och Rut kom att jobba inom hemtjänsten i *Kramfors*. Efter ett par år på *Midland* i *Nyland* återvände hon till hemtjänstjobbet i *Kramfors*, där hon blev kvar i fyra år. 1983-1985 läste hon in gymnasiekompetens, med inriktning på företagsekonomi, på *Ådalsskolan* – i bakhuvudet på henne fanns nämligen tankar på att starta eget. Efter avslutade studier öppnade hon en garn- och cafébutik i *Nyland*. 1987 avslutade hon dock verksamheten och tog istället hem lagret till bostaden. De följande åren kom Rut ha hand om en hel del serveringar på begravningar.

1992 gick flyttlasset till *Lo*, där hon väckte liv i sin firma, nu under namnet *Ruts Tårtor och Bröd*, i husets källarvåning. Ett par år senare tog hon även över kiosken i *Lo* och kom att driva firman fram till dess att hon gick i pension 2008. Under åren 1997-2008 kom hon dessutom att jobba extra på *Vallänge särskilt boende*.

Ivars stora intresse i livet har, som kanske tidigare har framgått, varit att jaga, medan familjen har fått stå i centrum för Rut – förutom att hon har tyckt om att baka och laga mat. Att resa har annars varit ett gemensamt intresse för de båda och under åren har de bl a besökt *Ryssland*, *Estland*, *Lettland*, *Litauen*, *Polen*, *Tyskland*, *Grekland*, *Spanien* och *Portugal*.

Men hur kom det sig då att Rut och Ivar valde att slå sig ned i *Undrom*, efter att ha sålt villan i *Lo*? Givetvis påverkades deras beslut av att dottern Ann-Louise redan bodde där. *”När jag jobbade på Vallänge, så for jag ofta förbi pensionärslägenheterna i Undrom och tänkte då vad behändigt det skulle vara att bo där, när man blev pensionär och inte längre orkade att ta hand om sitt hus!”* avslöjar Rut. Den tidpunkten inföll alltså nu i höstas! *”Vi trivdes väldigt bra från allra första stund och har ingenting att klaga på”*, konstaterar paret Vallblom tacksamt.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rut och Ivar har flyttat sammanlagt 18 gånger under åren.

Så möttes vi

Jag var 18 och Ivar

– efter ett år kom först

Ivar var nyanställd däcksman på bogserbåten ”Kuriren” som gick längs Ångermanlandskusten. En dag fick han i uppgift att hämta den nya kockan, Ruth. Hon minns att han klagade över att hennes väska var så tung...

AV PELLE EHNBERG FOTO: RALF BERGMAN OCH PRIVAT

Bröllop i Hussjö kyrka 1958. Ruth var inne på sitt 19:e år och Ivar var 18.

När Ruth fyllt 18 år var hon ordentligt trött på lunken hemma i Björkvale i Västerbottens inland. Hon kände en brinnande längtan efter att få se och göra någonting helt annorlunda, så hon bestämde sig för att bege sig ut på äventyr.

– Jag sökte arbetsförmedlingen och bad om att få ett jobb någonstans i Sverige. Jag fick napp med en gång, en bogserbåt längs Ångermanlandskusten behövde en ”trissa” som lagade mat åt nio mans besättning.

Ruth glömmer aldrig den långa bussfärden längs Norrlandskusten i maj 1957.

– Framför allt oundrade jag det vackra landskapet längs Höga Kusten. Jag hade ju inte varit någon annanstans än till Norge tidigare, berättar hon.

Väl framme vid hållplatsen i Gustavsvik stod 17-årige **Ivar Wallblom** där och väntade på henne, utkommenderad av skepparen på bogserbåten ”Kuriren”.

– Jag hade precis fått anställning som däcksman och fick order om att hon skulle hämtas, berättar han.

De båda blivande arbetskamraterna hälsade artigt på varandra och Ivar erbjöd sig att bära hennes väska.

– Men jag minns att han klagade lite: ”Vilken tung väska du har”, säger Ruth och skrattar.

Men de båda ungdomarna skulle bli mer än bara arbetskamrater.

Redan efterföljande kväll beslöt de sig för att åka in till Folkets Park i Kramfors och dansa. Båten skulle gå ut redan nästa morgon och de visste att det skulle dröja innan de fick ett nytt tillfälle att förlusta sig.

– Jag kommer ihåg att jag kände mig som en kung när vi gick armkrok in genom grindarna till Parken, säger Ivar med ett leende.

Sedan den där majkvällen har Ruth och Ivar hållit ihop i vått och torrt.

Men det dröjde inte länge förrän de hade fått nog av livet på bogserbåten Kuriren, som drog timmer längs kusten till pappersindustrierna i Husum, Örnsköldsvik och Kalix.

Redan efter ett par månader

ÅRET RUNT 25 2001

KÄLLA: TIDNINGEN ÅRET RUNT 2001

Rut och Ivar var med i tidningen Året Runt 2001.

ARKIVBILD

San Franciscos mest välkända landmärke är den mytomspunna hängbron Golden Gate.

Viktor Holmsten jobbar som fastighetsmäklare i Kalifornien

Bor och verkar idag i en förort till San Francisco

Viktor Holmsten är Undromskillen som kom att hamna i *San Franciscoområdet*. Det hela började med att Viktor, och hans kompis Joakim, köpte en lägenhet tillsammans i *Sundsvall* 2017. Tanken var att de skulle renovera den och sedan sälja eller hyra ut den. Och så blev det! Det var då som Viktor och Joakim fick blodad tand när det gäller mäklaryrket och de bestämde sig då för att hitta en mäklarutbildning för att få behörighet att jobba som mäklare. Det var dock lättare sagt än gjort! I *Sverige* finns det en utbildning i *Gävle* och den skulle ta tre år. Inte så lockande tyckte de båda, eftersom tre år kändes som alltför lång tid. Det blev istället att söka sig utanför *Sveriges* gränser. Till sist fann de en nio månader lång mäklarutbildning på *University of California* i *Los Angeles*. Sagt och gjort, efter en lång process, med mycket pappersarbete och många blanketter att fylla i, blev de antagna till utbildningen, som kostade 120 000 kr.

Det visade sig vara svårt att ordna boende från *Sverige*, så det var bara att chansa och åka över på vinst och förlust. När planet landade hade de fortfarande ingenstans

ARKIVBILD

Viktor Holmsten lyckades få jobb via kontakter.

ARKIVBILD

ARKIVBILD

Efter att ha blivit klar med sin utbildning på UCLA fick Viktor Holmsten jobb som mäklare i Benicia.

att bo. Som tur var löste sig detta snabbt, eftersom de fick tag i en etta med kök i närheten av *Hollywood* – i närheten av det hotell där de bodde – som de skrev ett ettårskontrakt på, för ”endast” 22 000 kr i månaden! Men de var ju två som kunde dela på hyran och de hade förberett sig på dessa svindlande summor för boende.

De installerade sig och i augusti 2018 drog studierna och den första terminen igång. De fick en känsla av att de var bättre förberedda än många av de andra utlandsstudenterna, vilket de förmodligen kunde tacka den svenska skolans engelskaundervisning för. Det svåraste var dock alla mäklartermer.

Studierna gick bra för dem, eftersom fokus var att lära sig så mycket som möjligt om mäklaryrket, och Viktor blev väldigt nöjd med sina betyg. Nu kom dock nästa stötesten! Hur får man jobb som mäklare i *USA*, när man är nyutexaminerad? Utan framgång sökte Viktor en hel del jobb. Då hörde plötsligt *Maria Jensen* av sig. Maria, som är född och uppvuxen i *Stöndar* (då med efternamnet Larsson – se *Botebladets* sommarnummer 2006 på *www.botea.se*) och är god vän till Viktors föräldrar, jobbade nu på en mäklarfirma i *Benicia*, en förort till *San Francisco*. Viktor blev kallad till intervju och efter att ha fått godkänt på provet för mäklarlicens fick han anställning. Idag bor Viktor i ett rum, med delat kök, i *Benicia*. På fritiden tränar han en hel del och på sista tiden har det även blivit lite korpfotboll en gång i veckan.

I skrivande stund har *USA* varit stängt i två månader och man får bara åka och handla eller åka till jobbet. Trots detta finns det personer som både vill sälja och köpa boende, så Viktor har en hel del att göra på jobbet. Mäklaryrket i *USA* är lite annorlunda i jämfört med i *Sverige*. En köpare kan t ex anställa en mäklare, för att hitta ett boende, och mäklaren söker då boendet efter kundens önskemål via telefon till andra mäklare.

För tillfället är Viktor fast i *Benicia*, med tanke på *Covid-19,* och till hösten måste han återvända till *Sverige* för att få sitt arbetsvisum förlängt med två år. Och om och när han väl kommer hem, så är det frågan om han då kan resa tillbaka till *USA* – om omständigheterna är desamma som idag – för idag vill ju inte resten av världen ha besök av resande svenskar! *av Ulla Bodin*

ARKIVBILD

Två av San Franciscos stora turistattraktioner är dess speciella spårvagnar och fängelseön Alcatraz.

FOTO: ROLF RÖNNSTRÖM

Kenth Edholm och Ingela Eriksson tillbringar en stor del av sin lediga tid i sommarstugan i Tannsjön.

Paret Kenth och Ingela hittade sitt smultronställe i Tannsjön

Både Kenth Edholm och Ingela Eriksson, hemmahörande i Prästmon, har anknytning till Boteå

Kenth Edholm och *Ingela Eriksson*, till vardags hemmahörande i *Prästmon*, torde vara ganska välkända personer för en hel del Boteåbor – åtminstone för många av de barn i bygden som, under årens lopp, har pendlat till *Sollefteås* olika skolor. Kenth körde nämligen, under några år, buss bl a mellan *Undrom* och *Sollefteå* och sambon Ingela gör det just nu.

En lördagsförmiddag i slutet av april får jag, på leriga grusvägar, möjlighet att besöka Kenth och Ingela i deras trivsamma sommarstuga i *Tannsjön*. Så här i coronatider, tar vi det säkra före det osäkra och slår oss ned i lä ute på gården.

Ingela berättar inledningsvis att hon är född i *Forsmo* och att familjen, när hon var ett år gammal, flyttade till *Söråker*. Gymnasieåren tillbringade hon på *Nordviksskolan*. Något år senare blev det samboliv i *Prästmon* och med tiden kom barnen Jonas och Mikaela till världen. Runt 1988, och fram till 1998, kom hon att jobba som avbytare på lantbruk och därefter jobbade hon som personlig assistent i tre år. 2001 fick hon jobb på *Vallänge särskilt boende*, ett jobb som hon trivdes väldigt bra med. 2006 bestämde hon sig dock för att ta tjänstledigt för att prova på att köra taxi i sambon Kenths taxibolag. Det blev dock inte att hon återvände till *Vallänge*, utan hon fortsatte istället med att köra taxi fram till 2013, då Kenth beslutade sig för att lägga ned taxirörelsen. *”Orsaken till att jag aldrig återvände till Vallänge var ju det att jag tyckte så mycket om att köra bil och det var också givande att få träffa nytt folk hela tiden”*, förklarar hon.

Strax innan taxirörelsen upphörde gick Ingela en bussförarutbildning och fick jobb direkt, hos företaget *Veolia* (idag *Trensdev*), när hon var klar med utbildningen i augusti 2013. Sedan 2014 jobbar hon för *Byberg & Nordin Busstrafik AB*, där hon kör 215-turen som bl a passerar *Undrom* kl 7.20 och 9.00 varje morgon. *”Jag har aldrig behövt ångra att jag tog busskort, för jag trivs jättebra med jobbet och jag tycker om att köra buss och prata med folk. Det är samma resenärer år ut och in och många sitter gärna där framme och pratar under körningen”*, berättar Ingela och strålar som en sol, samtidigt som hon bollar över ordet till Kenth.

Kenth, i sin tur, berättar att han föddes och växte upp i *Ramsele*. På 1970- och 1980-talet, under ca tio års tid, körde Kenth långtradare över hela *Sverige* och bodde i princip i lastbilshytten. I början på 80-talet startade han, samtidigt som han under några år parallellt hade chaufförsjobbet, eget företag och investerade i en skogstraktor. I slutet av 80-talet införskaffade han även en taxibil och började köra taxi. Några år in på 90-talet bestämde han sig dock för att avveckla skogsmaskinsverksamheten för att istället helt och hållet satsa på sitt taxiföretag. Runt millenniumskiftet kom han att dryga ut inkomsten med att köra buss för *Linjebuss* och i ungefär samma veva blev han och Ingela ett par. Som tidigare nämnts lades taxirörelsen ned 2013 och sedan 2014 jobbar Kenth, precis som Ingela, för *Byberg & Nordin*, men inte som chaufför utan som områdeschef för *Kramfors*, *Nordingrå* och *Docksta*. *”Det känns bra att kunna få vara den som bestämmer över Ingela”*, konstaterar Kenth och flinar. *”Jo, för hemma är det ju jag som bestämmer!”*, kontrar Ingela blixtsnabbt och förnöjt. Egentligen har ju Kenth hunnit uppnå pensionsåldern, men hans arbetsgivare har försökt att få honom att jobba kvar i fyra år till. Framtiden lär väl visa hur det blir med det...

Ingela och Kenth har tidigare varit inbitna motorcykelåkare, men för några år sedan sålde de hojarna och köpte istället en husbil, som de har haft stor glädje av. Därför var det ganska otippat att de dessutom skulle skaffa en sommarstuga. Men det var slumpen som höll sig framme. Det var nämligen Ingela, som via en Facebookannons fick syn på stugan i *Tannsjön*, och som tipsade en kompis om den. Av en ren tillfällighet råkade hon komma i samspråk med en busspassagerare, som berättade att han hade precis utfört målningsarbeten på stugan ifråga och att han tyckte att den var väldigt fin. *”Man kanske skulle lägga ett bud på den, om den nu är så fin som du säger”*, sade då Ingela spontant och bad samtidigt passageraren ifråga, som faktiskt var på väg till stugägaren, att även lägga ett bud åt henne på stugan. Sagt och gjort! När Ingela och Kenth, vid ett senare tillfälle, kom för att titta på stugan, visade det sig att de var bekanta med två av de närmaste grannarna på området.

Trots många budgivare valde säljaren att ta Ingela och Kenths bud, trots att det inte var det högsta, och i oktober 2017 tog de över fastigheten. Sedan dess har husbilen fått stå ganska still och under vinterhalvåret har de, i stort sett varje helg, tillbringat tid i *Tannsjön* med att t ex koppla av och pimpla i sjön, som bara ligger ett drygt stenkast från stugan. Sommartid blir det också en del fiske via den inköpta båten. Sedan tidigare var Ingela och Kenth medlemmar i *Boteå Skoterklubb*, vilket har inneburit att de nu har fått betydligt närmare när de ska ta sig till klubbens olika arrangemang.

I fjol monterade de, med god hjälp av grannarna, en gäststuga och i sommar räknar de med att den ska vara klar för användning för barnen och de sex barnbarnen. Närmast på programmet står blom- och jordgubbsplantering och uppsättning av ett växthus. *”Givetvis finns det alltid något att fixa på en sommarstuga, men det är först och främst tänkt att stugan ska vara ett ställe där vi kan koppla av”*, konstaterar Ingela och Kenth unisont och säger avslutningsvis: *”Vi trivs jättebra här i Tannsjön, bl a för att vi har helt underbara grannar, och vi ångrar inte för ett ögonblick att vi köpte stugan.”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Paret Kenth och Ingela, som har varit ett par i ca 20 år, har gått från MC till husbuss och till sommarstuga.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Andreas och Mikaela Ekholm, tillsammans med sönerna Casper och Melvin, trivs väldigt bra i Tannsjön.

Andreas och Mikaela Ekholm fann sitt sommarparadis i Tannsjön

Mikaela har anknytning till bygden eftersom hon har jobbat på Vallänge särskilt boende

I bland leder det ena till det andra, speciellt när det handlar om *Botebladet*. Via *Ingela Eriksson* (se föregående artikel) fick undertecknad nämligen reda på att hennes dotter och svärson, *Mikaela* och *Andreas Ekholm*, precis nyligen hade införskaffat ett sommarhus i *Tannsjön*. Givetvis var det lämpligt att därför slå två flugor i en smäll när jag, i samband med detta nummers Porträttetintervju, ändå befann mig på plats i *Tannsjön*.

När jag dyker upp hemma hos Mikaela och Andreas, så befinner de sig, tillsammans med Ingela och Kenth, ute på gårdsplanen. Med hjälp av Kenths grävare håller Andreas på och frigör grusgången från gräs, medan de övriga krattar bort grästuvorna. Jag och ungdomarna slår oss ned på den inglasade verandan, som har en fantastisk utsikt över *Tannsjön*.

Mikaela berättar inledningsvis att hon är uppväxt i *Prästmon*, att hon tillbringade låg- och mellanstadieåren

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kramforsborna Andreas och Mikaela Ekholms sommarhus erbjuder en fantastisk utsikt över Tannsjön.

på *Styrnäs skola*, högstadietiden i *Ytterlännässkolan* och att hon gick *Transporttekniskt program* på *GB-skolan* i *Sollefteå*. I klassen gick Andreas och redan den andra terminen blev de ett par och har hållit ihop sedan dess. 2012, efter avklarad gymnasieutbildning, kom Mikaela att vikariera på *Vallänge särskilt boende* i ungefär ett år och fick därefter jobb som lastbilschaufför hos *Brorssons Åkeri AB* i *Ramsele*. Efter ett drygt halvår vidareutbildade hon sig, via *Arbetsförmedlingen*, inom transportbranschen och kom även att under några somrar sommarjobba hos *Mondi* i *Väja*. 2016 började hon köra taxibuss för *Byberg & Nordin Busstrafik AB* och sedan ett år tillbaka har Mikaela varit barnledig, samtidigt som hon håller på och tar busskörkort. *”Jag har trivts med jobbet, men det är ganska besvärligt med arbetstiderna med tanke på barnen”*, förklarar hon och berättar att hon hoppas att vara klar med busskörkortet i augusti, samtidigt som hennes barnledighet avslutas. Hon räknar då med att istället kunna övergå till att köra buss, eftersom det ständigt fattas folk inom bussbranschen. Så sammantaget kan man alltså säga att hon har gått och fortsätter att gå i mamma Ingelas fotspår...

Andreas, i sin tur, berättar att han är uppväxt i *Bjärtrå*. De första fem skolåren tillbringade han på *Strinneskolan* och årskurs sex gick han i *Lugnvik*. Efter högstadietiden på *Herrskogsskolan* blev det, som tidigare nämnts, studier i samma klass som Mikaela på *GB-skolan*. Efter gymnasiet fick han jobb hos *AB Bröderna Thorins Grävmaskiner* i *Frånö*, där han kom att köra lastväxlare med grus- och containerkörningar. Efter ett halvår fick han jobb hos *P. O. Melanders Åkeri AB* i *Kramfors* och där jobbar han fortfarande kvar. Sommartid handlar körningarna mestadels om asfalttransporter och för det mesta jobbar han borta i veckorna. *”Jag trivs bra med jobbet och den sociala biten”*, förklarar han.

I början av april fick Mikaela och Andreas tips om att stugan i *Tannsjön* var till salu och de lyckades också vinna budgivningen. Och alltsedan de tog över stugan, i slutet av april, så har de, tillsammans med sönerna Casper (3½ år) och Melvin (nio månader), i princip tillbringat all sin lediga tid i *Tannsjön*. *”Det känns helt fantastiskt, både vi och Casper trivs jättebra!”*, utbrister Mikaela.

Det har varit en hel del att fixa till ute på gården, eftersom huset har stått tomt i tre år, och de har också hunnit med att rikta upp bastubyggnaden. Stugan är i väldigt bra skick, eftersom både ut- och insidan ganska nyligen har gåtts över, men lite här och var finns det behov av målning och några hängrännor som behöver sättas upp, något som Mikaela och Andreas kommer att ta sig an i sommar. Framöver planerar man också att bygga en dusch i anslutning till bastun och även en liten veranda. Men givetvis kommer vistelserna i *Tannsjön* inte enbart att handla om arbete, utan de tänker också passa på att njuta av sitt sommarparadis. *”Det finns mycket fisk i sjön och det är bara att fara ut med båten och må bra”*, konstaterar Andreas och ler finurligt. *”Vi kommer att vara här så mycket som möjligt. Stugan har ju ett jättefint läge och vi har även trevliga och hjälpsamma grannar, så vi ser fram emot det”*, tillägger Mikaela.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De nyblivna sommarstugeägarna Andreas och Mikaela Ekholm har satsat på att snygga till på tomten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bollbegåvningen Lucas Ljungström har bestämt sig för att satsa på en ishockeykarriär.

Arlomskillen Lucas Ljungströms stora passion är att spela ishockey

Lucas Ljungström valde bort en lovande fotbollskarriär till förmån för ishockeyn

Arlomskillen *Lucas Ljungström* är en av många fina ungdomar i *Boteå*. Lucas, som sedan hösten 2018 har studerat på annan ort, har sedan coronavirusets utbrott befunnit sig på hemmaplan.

Botebladets chefredaktör har förmånen att besöka Lucas en eftermiddag i slutet av april. Han har alldeles nyss avslutat en historielektion över datorn, där all undervisning sker just nu. Han berättar att lektionen inleddes med en halvtimmes genomgång av läraren. Därpå fick eleverna idka självstudier i ytterligare 30 minuter, som de därefter skickade till sin lärare, som avslutningsvis knöt ihop lektionen.

Lucas berättar vidare att idrott alltid har varit ett stort intresse för honom. Under åren på *Kalknäs skola* kom det på rasterna att handla en hel del om sport, något som till stor del förhöjde trivselfaktorn på skolan. Redan i 4-årsåldern började han att spela fotboll i *Undroms IF* och kom, så tidigt som 10-åring, med i P13-laget. Personligen kunde jag vid flera tillfällen bevittna hans fantastiska bollbegåvning i samband med diverse matcher. Vin-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

För det mesta spelar Lucas Ljungström ytterforward.

tertid kom det mest att handla om ishockey och redan i klass fem flyttade han över till *Vallaskolan*, för att det skulle bli lättare för honom att kunna vara med på hockeyträningarna i *Sollefteå*. Endast tolv år gammal bestämde han sig dock för att lägga av med fotbollen till förmån för motorcross. *”Om jag hade fortsatt med fotbollen, så hade jag kanske spelat fotboll idag istället för hockey”*, filosoferar Lucas. De kommande fem åren kom till stor del, speciellt sommartid, att handla om cross, med regelbundna tävlingar från *Umeå*, i norr, ned till *Stockholm*, i söder. Bl a kvalade Lucas till SM, dit han fick en reservplats. Satsningen var seriös och en vinter hyrde familjen t ex en lägenhet, i spanska *Marbella*, i tre månader för att ge Lucas bättre träningsmöjligheter.

När det sedan var dags att välja till gymnasiet ställdes Lucas inför valet om han antingen skulle satsa på crossen eller hockeyn, som han hade hållit upp med i ett par år. Valet föll slutligen på hockeyn, eftersom han hade fått ett nytt sug efter den. Hösten 2018 började han på ishockeygymnasiet i *Nyköping*, på det samhällsvetenskapliga programmet, och flyttade till lägenhet, som han kom att dela med två andra hockeykillar. *”Orsaken till att det blev just Nyköping, var den att deras juniorhockey har en erkänt hög nivå”*, förklarar Lucas. På schemat ingick två ispass i veckan och dessutom var det hockeyträning måndag-onsdag och lördag, plus matcher torsdag och söndag i J18 Division 1-serien för *Nyköpings Sportklubb*. Första säsongen kom laget på en andraplats, endast en poäng efter seriesegraren, där Lucas gjorde nio poäng på 16 matcher. Efter ett omfattande kvalspel, med 14 matcher, lyckades dock laget att kvala sig upp.

Tyvärr kände dock Lucas, trots att han trivdes bra, att hans hockeyspel i *Nyköping* inte utvecklades på det sätt som han hade hoppats. *”Höstterminen 2019 var dock bland det roligaste jag har gjort, men på grund av turbulens i klubben, så tog vi beslut att jag skulle flytta.”* Så lagom till vårterminen 2020 blev det därför flytt till *Huddinge*, vars ungdomsverksamhet har ett ännu högre anseende. Under den korta tid, innan *Folkhälsomyndigheten* skickade hem alla gymnasieelever, hann Lucas med att producera imponerande sju poäng på åtta matcher.

Framtiden för Lucas är just nu ganska oviss, eftersom han inte planerar att återvända till *Huddinge* till hösten. *”Hockeyn funkade bra där, men jag upplevde att jag hade svårt att komma in i gemenskapen och framförallt trivdes jag inte utanför hockeyn. Och för mej var det viktigt”*, förklarar han. Hans önskan är dock att fortsätta på den inslagna vägen och istället sonderar han nu, tillsammans med föräldrarna, terrängen på lite närmare håll och positiva samtal har förts med framförallt ett hockeygymnasium. *”Min inriktning är att fortsätta med gymnasiestudierna och förhoppningsvis nästa säsong kunna ta en A-lagsplats i ett hockeylag.*”

Glöm inte bort var ni läste om hockeytalangen *Lucas Ljungström* först...

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bo Fahlén

Törstabon Bosse Fahlén har förblivit sin hembygd trogen

I detta nummer av Botebladet möter vi Törstabon Bosse Fahlén

Lördagen den 2:a oktober 1943 stod glädjen högt i tak hos paret *Elsa* och *Folke Fahlén* i *Offer*, när de fick välkomna sonen Bo. Andra världskriget rasade som värst och samma dag meddelade den svenska regeringen att *Danmarks* judar var välkomna till *Sverige* p g a nazisternas påbörjade förföljelse av dem. Dryga veckan senare hade storfilmen *Casablanca*, med *Humphrey Bogart* och *Ingrid Bergman* i huvudrollerna, Sverige-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bosse Fahlén har byggt en ändamålsenlig trapp ned till båt- och badbryggan.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- T-shirt och jeans.

Sån är jag:
- En aktiv och ganska händig person.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Yxa, tändstål och ett tält.

Jag blir glad när:
- Barn och barnbarn hälsar på och MODO vinner.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min far.

premiär. Pappa Folke, som vid den här tiden jobbade i skogen och på olika byggen, kom från *Offer*, medan mamma Elsa, som var från *Solum*, var hemma och skötte om familj och hushåll. Bosse var nummer tre i en syskonskara, som med tiden skulle komma att utökas med ytterligare två barn.

På gården i *Offer*, där det till stor del rådde självhushållning, fanns det ett par kor, en häst och ett par grisar. *”Det var ganska fattigt och svårt på den tiden”*, minns Bosse och berättar vidare att han och syskonen redan från tidiga år fick vara med och dra sitt strå till stacken hemmavid; allt ifrån att bära in ved till att hjälpa till med slåttern och potatisskörden.

De första sex skolåren tillbringade Bosse på *Offers skola* och det blev även ett år på *Kalknäs skola*. Fritiden kom sommartid, under uppväxtåren, att till stor del ägnas åt fiske och bad i *Högforsån* och man lekte även vid småbäckarna, där man bl a byggde egna vattenhjul. Nästan varje dag spelade man fotboll på den nyanlagda planen i *Offer*. På vintrarna ägnade man sig mest åt skidåkning och man åkte även skridskor på *Offerstjärnen* och *Törstatjärnen* och senare också på hockeyrinken vid *Offers skola*.

Efter avslutad skolgång fick Bosse sommarjobb vid *Offers jordbruk* och under hösten började han jobba i skogen åt *Boteå kommun*. ”*Där fick jag dubbelt så mycket betalt, jämfört med på Offers, och det var ju kanon”*, minns Bosse och ler. Under de följande tre åren kom han att jobba i skogen vintertid och sommartid på en bogserbåt i *Sandslån*. *”Jobbet på bogserbåten är nog det bästa jobb som jag någonsin har haft!”*, konstaterar Bosse. Efter det kom han att jobba heltid i skogen under ett par år, för att därefter gå en ettårig byggnadsarbetarutbildning. Efter ytterligare ett par år i skogen, och likaså ett par år på *Väjafabriken*, fick Bosse jobb som traktorförare hos *Stab Svecia* i *Nyland*. Där blev han kvar i 20 år, fram till dess att verksamheten lades ned. Efter att ha uppgraderat sin körkortsbehörighet, fick han runt 1990 jobb hos *Altins Trafik AB*, där han blev kvar till det att han, 67 år gammal, gick i pension. *”Jag har trivts väldigt bra med dom flesta av mina jobb och speciellt med jobbet som chaufför, eftersom det är ett fritt jobb. Dessutom har Pelle Altin varit en väldigt bra arbetsgivare”*, summerar Bosse sina år i yrkeslivet, samtidigt som han tittar ut genom fönstret och noterar att det har börjat att snöa – den 16:e maj!

Men låt oss, innan vi går vidare, backa lite i tiden! 1966 kom nämligen kärleken in i Bosses liv, i samband med att han träffade och blev tillsammans med Arnäsvallstösen *Marléne Edström*, som precis hade påbörjat studier på *Stöndars Lanthushållskola* (se *Botebladets* höstnummer 2018 på *www.botea.se*). Det dröjde inte länge förrän Bosse och Marléne hade växlat ringar och ett par år senare, alltså 1968, gjorde de slag i saken och gifte sig. Ganska direkt köpte och flyttade de in i det hus i *Törsta*, i vilket de har bott i sedan dess. Senare samma år föddes dottern Susanne, som idag bor i *Kramfors*, är gift, har fyra barn och tre bonusbarn och jobbar på *Försäkringskassan* i *Sollefteå*. 1971 föddes dottern Camilla, som bor i *Ullånger*, är gift, har två barn och är butiksföreståndare på *Coop* i *Ullånger*. Där jobbar och bor även lillasyster Anna-Karin, som kom till världen 1973, är gift och har fyra barn. 1979 utökades familjen med dottern Malin, som bor i *Göteborg*, har sambo och ett barn och jobbar på kontor i staden. 1981 fulländades slutligen fa-

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Törstaborna Bosse och Marléne Fahlén har haft sommarstugan i Tannsjön i närmare 20 år.

miljelyckan med dottern Jane, som bor i *Boteå,* är gift, har två barn och jobbar som samordnare på *Sollefteå kommun*. Till dags datum kan Bosse och Marléne glädja sig åt tretton barnbarn och sju barnbarnsbarn.

Intervjun med Bosse äger rum i hans och Marlénes sommarparadis i *Tannsjön*, som de har haft i snart 20 år och som de har byggt upp och även utökat med ytterligare husdelar. Där brukar de hålla till större delen av sommaren och även ledig tid resterande del av året, då bl a pimpelfiske och skoteråkning brukar stå på programmet – Bosse har i många år varit aktiv medlem i *Boteå Skoterklubb*, som han också var med och bildade 2004. Hans fiskeintresse har också inneburit att han har engagerat sig i *Högforsåns Intresseförening*, där han också har haft styrelseuppdrag.

Idrotten har alltid haft en stor plats i Bosses liv och under pojkåren började han spela fotboll för *Undroms IF*, något som han, från och till, kom att fortsätta med under många år. Sin sista match spelade han 37 år gammal. Under ett antal år tränade han dessutom både klubbens junior- och A-lag. Periodvis har han även haft styrelseuppdrag i idrottsföreningen.

Skidåkningen har också legat Bosse varmt om hjärtat och på 70-talet inledde han en aktiv karriär på motionsnivå och kom att fara iväg på mängder av skidtävlingar, i och utanför länet, med flera framskjutna placeringar på meritlistan. Sammanlagt kom det dessutom att bli sju *Vasalopp*, varav det sista 1995. Bosses skidintresse smittade även av sig på döttrarna Susanne, Anna-Karin och Camilla, varav den sistnämnde kom att kröna sin skidkarriär med ett DM-guld i stafett. Under några år var Bosse även engagerad i *Undroms IF:s skidsektion*, där han bl a hjälpte till vid skidtävlingar och med spårning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bosse och Marléne tillbringar stor del av sin tid i stugan.

Utöver detta har Bosse under många år dessutom varit en inbiten jägare. Tidigare sysslade han med älgjakt med egen hund, men idag handlar det nästan uteslutande om harjakt tillsammans med *Finnstövaren Kvicken*, som med råge visar sig leva upp till sitt namn när det blir dags att ställa upp sig för fotografering. *”Det roliga med jakten för mej, är inte själva jakten i sej, utan att få se och höra hur hunden driver”*, konstaterar Bosse med glittrande ögon.

Det har nu blivit dags för mig att avsluta samtalet för att bege mig till andra sidan viken för nästa intervju. *”Boteå har varit en bra plats att bo på, på alla sätt och vis, och det är nära till allt!”*, säger Bosse, samtidigt som jag tackar för mig.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bosse Fahlén och Finnstövaren Kvicken är ett mycket väl fungerande radarpar när det kommer till harjakt.

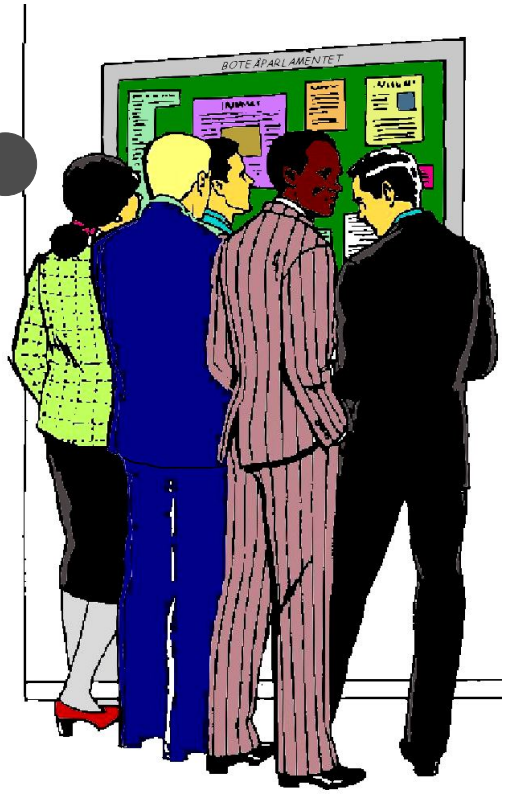

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Botebladet
STEFAN LÖFVEN GRATULERADE UNDROMS IF!!!
Björksjöbor har gett ut bok

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill! Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det en ledig tvårumslägenhet och en 1:a på f d pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsskötare Juha Utriainen på telefon 073-690 75 51 för mer information.

Bland annat är lägenheten på bilden ledig.

FOTO: ÅSA G TORELL, FASTIGHETSBYRÅN HÖGA KUSTEN

Ett hus i Törsta är på gång att säljas via Fastighetsbyrån Höga Kusten - fler hus torde finnas till försäljning i bygden.

Boteåparlamentets husgrupp efterlyser hus till försäljning

Ett antal familjer har redan uttryckt ett önskemål om att vilja flytta till bygden

Våren 2007 varslade *Sollefteå kommun* om att *Kalknäs skola* var på gång att läggas ned p g a sviktande elevunderlag. Beskedet ledde till demonstrationståg utanför kommunhuset och till att föräldrar, lärare och övriga intresserade drog igång ett intensivt arbete för att rädda skolan. Det kom då att startas en akutgrupp för att bevara och utveckla skolan (se *Botebladets* sommar-, höst- och vinternummer 2007 på *www.botea.se*) och bl a lades det ut annonser på *Blocket*, i hopp om att kunna locka barnfamiljer till bygden och på så sätt öka antalet elever på skolan. Räddningsaktionen visade sig bli mycket framgångsrik, för bara inom ett år hade elevantalet ökat med cirka 25%. Efter ytterligare knappt sex år var elevantalet 49% högre än kommunens ursprungliga prognos för skolan.

Efter en tid blev husgruppen en undergrupp under *Boteåparlamentet*, bygdens folkvalda byalag (se t ex *Botebladets* sommarnummer 2014), med målsättning att kartlägga vilka hus som eventuellt kunde finnas till försäljning i bygden och även visa upp dem för intresserade – en grupp som nu under några år har varit vilande. *Parlamentets* tanke är dock att skaka liv i husgruppen, eftersom det har visat sig finnas både lediga hus i bygden och framförallt folk som önskar att flytta hit.

För att detta arbete ska kunna komma igång och bli fungerande, behövs Boteåbornas hjälp och engagemang! Det behövs t ex personer som kan tänkas att aktivt hjälpa till i husgruppen, men framförallt att byborna hör av sig till husgruppen när man får vetskap om något hus som står tomt eller som är på gång att säljas.

Parlamentet ser gärna att det är barnfamiljer som väljer att flytta till *Boteå*, just för att trygga skolans framtid, men alla som kan tänkas vilja flytta till bygden är givetvis välkomna! Nämnas bör; att det även finns möjlighet att gratis få utannonsera sitt hus på bygdens hemsida. Kontaktperson för husgruppen är tillsvidare *Lennart Johansson*, som kan nås på 073-834 06 82.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Johansson är kontaktperson för husgruppen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I början av maj lade man ned fiberkabel längs den s k Strandvägen i Undrom.

Slutfas för fibernedläggningen i Boteå

Fibernedläggningen i Boteå försenades p g a att huvudentreprenören inte kunde leverera i tid

För lite drygt ett år sedan fick större delen av *Boteå* tillgång till fiberuppkoppling. Under maj månad inleddes slutfasen för *Sollefteå Stadsnäts* fiberprojekt i *Boteå*. Två områden i bygden har dock fått vänta extra länge på att få sin fiberanslutning och det är den s k *Strandvägen* i *Undrom* och delar av *Tybränn* och *Paramon*. Det extra dröjsmålet har dels berott på att huvudentreprenören inte har hunnit med den övergripande entreprenaden i kommunen. Just *Tybränn* valde man dock att skjuta på till sist, för att kunna bli klar med resten av projektet i någorlunda tid, eftersom terrängen där till stor del består av berg, berättar *Mikael Åkerström* på *Stadsnätet* och konstaterar vidare: *”Det har varit många turer så här långt, så det känns roligt att vi nu äntligen är på väg att ro det hela i land.”*

av Rolf Ronestjärna

Fotnot: Kolla gärna in det tidigare filmreportaget från fibernedläggningen i Boteå på https://www.youtube.com/user/kulroffe

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ungefär halvdussinet fastighetsägare, på den s k Strandvägen i Undrom, har fått vänta extra länge på fiber.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Grillomsbon Andreas Blomén är inne på sitt tredje år som ordförande för Boteå Byavakt.

Boteå Byavakt höll ett okonventionellt årsmöte p g a Coronaviruset

Byavaktens patrulleringar medverkar till att Boteå blir en mycket tryggare plats att bo på

Den 13:e april höll *Boteå Byavakt* sitt årsmöte. Den här gången kom dock årsmötet att genomföras på ett mycket ovanligt och speciellt sätt. På grund av *Coronavirusets* framfart, och eftersom de flesta aktiva i styrelsen tillhör en riskgrupp, tog man nämligen beslut om att hålla årsmötet via rundringning till styrelsen och de medlemmar som troget brukar dyka upp på årsmötena.

Efter årsmötet kom styrelsen att bestå av *Andreas Blomén* (ordförande), *Malin Flodström* (kassör), *Per-Erik Bergstrand* (sekreterare), samt *Lars Blomén* och *Bernt Bolin*. Suppleanter är *Bengt Andersson* och *Lars Wikner* och revisor är fortsatt *Carl-Göran Hansson*.

När årets verksamhet skulle sammanfattas kunde man konstatera följande:

❏ Ett inbrott hade ägt rum i butiken i *Undrom*

❏ Ett inbrott hade skett i *Överlännäs Församlingshem*

❏ Stölder av bränsle hade förekommit i butiken och dessutom hade man fått uppleva både hotfulla besök och snatterier av vissa kriminella element

❏ Två dikeskörningar inom loppet av några dagar, av samme förare men med olika bilar, hade ägt rum

❏ Två träffar, där även polisen hade medverkat, hade hållits med övriga byavakter i *Ådalen*

Under 2019 har patrullerandet fungerat mycket bra. Tyvärr upplevde dock byavakten ett stort avbräck i samband med att *Bengt Mohlin*, en av byavaktens mycket engagerade personer och tillika sekreterare, gick bort under året. Vid årsslutet bestod föreningen av 109 betalande medlemmar och det finns ett trängande behov av fler medlemmar, för att byavakten ska kunna utöka patrulleringen. Medlemsavgiften på 250 kronor per år förblir oförändrad år 2021.

Andreas Blomén, byavaktens ordförande, stannar till en stund för fotografering och passar då på att rikta ett stort tack till alla chaufförer och betalande medlemmar. *”Det är chaufförerna och medlemmarna som gör det möjligt för oss att bedriva verksamhet och se till att vi får en mycket tryggare bygd!”* Det finns ett visst behov av ytterligare chauffören och intresserade kan vända sig till *Lars Blomén* för ytterligare information.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: JOSHUA RONESTJÄRNA

Personalen på Vallänge särskilt boende har fått ta sig an nya uppgifter p g a den pågående pandemin.

Vallänge särskilt boende i Coronatider

Den pågående pandemin har medfört vissa förändringar för både personal och brukare

Den pågående pandemin har slagit hårt mot *Sverige* och framförallt har den, trots införda besöksförbud, dessvärre drabbat äldrevården på många håll runt om i landet.

Även *Vallänge särskilt boende* i *Grillom* fick tidigt anpassa sig till *Folkhälsomyndighetens* riktlinjer, vilket har fört med sig vissa förändringar för både personal och brukare. Besöksförbudet har t ex inneburit att boendet inte har kunnat ta emot besök av vare sig frisör eller fotvård, vilket istället har medfört att personalen har fått ta sig an de uppgifterna – något som hittills har fungerat mycket bra.

Men framförallt har de nya riktlinjerna inneburit förändringar för brukarna när det gäller kontakten med yttervärlden och besök av anhöriga, en problematik som har lyfts fram när det gäller äldreboenden i hela landet. Detta har dock *Vallänge*, i viss mån, kunna lösa genom att tillhandahålla en läsplatta, där brukarna har möjlighet att kommunicera med sina anhöriga via nätet.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: KARIN RONESTJÄRNA

Vallänge särskilt boende har just nu besöksförbud, men via en läsplatta har brukarna kontakt med omvärlden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Professor Johannes Landgren trakterade Boteås kyrkorgel som om han tidigare aldrig hade gjort något annat.

Dag i orgelmusikens tecken hölls i Boteå Sockenstuga och kyrka

Den grupp Boteåbor som hade letat sig till Boteå kyrka fick ta del av en mäktig orgelkonsert

Onsdagen den 11:e mars hölls det en fortbildningsdag, för *Härnösands stifts* kyrkomusiker, i *Boteå Sockenstuga* och kyrka. Dagen, där tyngdpunkten kom att ligga på det praktiska spelandet, leddes av professor *Johannes Landgren*, från *Mölndal*. Men även *Eva Rosell*, *Boteås* egen kantor, och som var jättenöjd med dagen, fick möjlighet att berätta om den nya orgeln i *Boteå kyrka*.

På kvällskvisten var det inledningsvis en samling i *Sockenstugan* där *Håkan Dahlén*, kyrkomusiker i *Själevads församling*, tog med åhörarna på en genomgång av en del av stiftets många orglar. Med hjälp av fotografier på orglar, porträttering av forna orgelbyggare och diverse anekdoter bjöd han på en intressant historisk återblick och delade även tankar på hur man bäst skulle kunna vårda stiftets orglar i framtiden.

Efteråt var det konsert i kyrkan, med *professor Landgren*, som ett 25-tal hugade åhörare fick förmånen att avnjuta. Inledningsvis berättade denne kort om respektive styckes kompositör.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Håkan Dahlén berättade, inför gruppen kyrkomusiker, bl a om den orgelinventering som gjorts i Härnösands stift.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Daniel Gilberg och Eva Rosell kunde både glädja sig åt det fina vädret och antalet Gudstjänstbesökare.

Välbesökt Gökotta i strålande vår-väder på Para Hembygdsgård

Sollefteå-Boteå pastorat har tvingats att ställa om sin verksamhet p g a Coronaviruset

Svenska kyrkan är en av många organisationer och föreningar som har fått anpassa sin verksamhet till rådande omständigheter i landet. Detta gäller även för *Sollefteå-Boteå församling*.

På *Kristi Himmelsfärdsdag* kunde man dock, tack vare ett suveränt vårväder, genomföra sin traditionsenliga Gökotta på *Ångermanlandsgården* i *Para*. Ansvariga för gökottan var prästen *Daniel Gilberg* och kantor *Eva Rosell* och *Per O Sjödin* hälsade välkommen.

Efter Gudstjänsten får jag mig en pratstund med Daniel och Eva och båda konstaterar samfällt att pastoratets verksamhet har drabbats kraftigt under våren, men att man har prioriterat att hålla igång Gudstjänstverksamheten. *”Vi har försökt att ställa om, istället för att ställa in, och har t ex försökt att, om möjligt, hålla till utomhus och att sitta långt från varandra i kyrkan”*, berättar Daniel, som varit präst i *Sollefteå* i 1½ år och som ursprungligen kommer från *Ludvikatrakten*. *”Vi räknar dock med att köra sommarens inplanerade konserter”*, kompletterar Eva.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gökottan vid Para Hembygdsgård samlade ungefär lika många besökare som den vanligtvis brukar göra.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vid tolvslaget samlades festdeltagarna utanför på gården för att titta på fyrverkeri.

Uppskattat nyårsfirande i Sunnersta

Arrangören har seriösa planer på att försöka anordna ett liknande nyårsfirande i år

Nyårsfiranden i *Sunnersta Folkets Hus* hör inte direkt till vanligheten och därför var det säkert många som gladdes över det arrangemang som gick av stapeln i lokalerna på nyårsaftonskvällen. Evenemanget, som var ett samarrangemang mellan *Botaton* och *Kultur by Rum*, kom att samla nästan 40 personer – till viss mån beroende på att festfixarna *Per Magnus Lilja*, *Joakim Hasselgren* och *Christine Faxbrink*, förutom att organisera hela firandet, inklusive tillaga maten, dessutom erbjöd sig att hämta och skjutsa hem de gäster som så önskade.

Firandet inleddes kl 19 med mingel och efter en timme serverades förrätten, i form av Toast Skagen, och därefter bjöds det på Tjälknöl och potatisgratäng med rödvinssås, för att till efterrätten serveras Panakotta med hallonspegel. Senare på kvällen serverades kaffe och kaka.

Underhållningen under kvällen stod festdeltagarna själva för; i form av kareokesång och uppskattad dragspelsmusik av Solumsbon *Juha Lokka*. En del barnfamiljer droppade av under kvällen, men inför tolvslaget samlades övriga på gården utanför, för att titta på fyrverkeri. *”Det blev väldigt lyckat! Alla uppskattade maten och tyckte det var trevligt. Det var mycket jobb, men den positiva energi som vi fick tillbaka gjorde mödan värd”*, summerar Per Magnus kvällen. Som lite grädde på moset, kan man ju nämna att statsminister *Stefan Löfven*, som fått höra talas om arrangemanget, ringde och önskade gott nytt år.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bl a Botatonkillarna Per Magnus Lilja och Joakim Hasselgren var med och drog i trådarna vid nyårsfirandet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botatons teaterverksamhet ställdes in i samband med att Coronapandemin drog igång.

Inställd teater p g a Coronapandemin

Den världsomfattande pandemin sätter käppar i hjulet för Botatons Kulturförening

Coronaviruset har gjort så att en hel del arrangemang har fått ställas in i bygden. Även *Botatons* teaterverksamhet har drabbats, vilket har inneburit att man både tvingades att skjuta pjäsen *Kameleonten* (se *Botebladets* vinternummer 2019) och barnpjäsen *Bäbisen och Cirkusen* (se *Botebladets* vårnummer 2020) på framtiden. *Botebladet* lär få anledning att åter komma i ämnet.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ULRIKA BERGMAN

Ett 60-tal tacosugna gäster samlades i Fik i Butik.

FOTO: ULRIKA BERGMAN

De hungriga matgästerna bestod av alla åldrar.

Uppskattad tacobuffé i Fik i Butik

Stämningen var hög när Fik i Butik i Björkå bjöd in bygden till uppskattad tacobuffé

Den 15:e februari bjöds det in till tacobuffé på *Fik i Butik* i *Björkå*. Ett 60-tal hungriga vuxna och barn anlände. Stämningen blev raskt hög och alla trivdes. *Fik i Butik* har etablerat sig som en lättillgänglig samlingsplats för alla och går lätt att ställa om för olika aktiviteter. Kockarna för denna delikata buffé var *Ulrika Bergman* och *Karin Sellgren*. En enkät låg på varje bord, så att gästerna fick komma med önskemål för kommande aktiviteter inom Boteåbygden. Många och trevliga förslag kom in. Många småbarn fanns bland gästerna och det var särskilt trevligt.

av Lille-Mor Westerlund

FOTO: ULLA BODIN

Renhjorden utökades i samband med att en renkalv senare kom till världen i Gålsjöskogen.

Boteå fick ett oväntat besök i form av en renhjord på vandring

Den s k Samebyn är en ekonomisk och administrativ sammanslutning som regleras i rennäringslagen

När jag var på väg hem från jobbet, den 12:e mars, kom det via radion ett trafikmeddelande om att man skulle se upp för en flock renar i *Stöndar*. Eftersom jag är nyfiken på alla sorters djur, körde jag den vägen hem för att få se dem med egna ögon. Mycket riktigt, på lägdan nedanför *Stöndar* gick ett 30-tal renar och betade. Jag tog några bilder, men det var inte så lätt, eftersom de var ganska misstänksamma mot mig och min bil. Någon dag senare hade de förflyttat sig till *Grillomstrakten*. Då gjorde jag ett nytt försök att fotografera, men inte heller nu ville de komma nära. De uppehöll sig runt i *Boteå* någon vecka för att sedan bli upplockade när *Samebyn* flyttade hela sin hjord av hundratals renar. Det skedde via *Gålsjöskogen* och över väg 335, med både skoter och helikopter. Två stycken renar blev kvar i *Boteå* och när de några dagar senare skulle hämtas upp av ägarna var de tre, eftersom det hade fötts en liten kalv.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Renhjorden verkade uppskatta matstoppet i Stöndar.

FOTO: WIKIPEDIA

Det finns idag runt 250 000 -275 000 renar i Sverige.

FOTO: ULLA BODIN

Både människor och djur kunde njuta av vårsolen i samband med ett besök i Gålsjö bruk.

De fina skidspåren i Gålsjö bruk lockar folk från när och fjärran

Undroms IF:s skidsektion gör ett berömvärt arbete när de håller igång skidspåren på Gålsjö

En av de sista riktigt fina vinterdagarna i år åkte jag upp till *Gålsjö bruk*, där vintern dröjer sig kvar lite längre än den gör kring "vanliga" *Boteå*. Med andra ord, så fanns det en hel del snö och därmed också skidspår.

Spåren på *Gålsjö* består av drygt sju km preparerade spår, där det finns elljus på ca 3,5 km av dessa. Spårning och röjning sköts av *Undroms IF:s skidsektion*. Jag träffade på en hel del människor, både i skidspåret och utanför, där de satt och åt sin medhavda matsäck, och alla var överens om att spåren den här dagen var perfekta. Jag träffade även en del Boteåbor, men även lite udda inslag. Bland annat var det en storfamilj, där de vuxna barnen bodde i *Örnsköldsvik*, *Köpenhamn* och *Tyskland*. *Coronaviruset* hade påverkat dem, som alla andra, så de hade blivit fast i *Sollefteå* och utnyttjade den vackra dagen med skidåkning och korvgrillning.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

En storfamilj hade lyckats leta sig till Gålsjö bruk.

FOTO: ULLA BODIN

Skidspåren på Gålsjö var mycket väl preparerade.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars Arén, Kjell Ersarve och Kent Boström är sugna på att komma igång med säsongens boulespel.

Boteå Båt och Bad har anlagt en Boulebana på stranden i Undrom

Bygdens badplats är både en stor tillgång och ett ansvar för bygdens samtliga invånare

Föreningen *Boteå Båt och Bad*, som ansvarar för och sköter om stranden i *Undrom*, är en av bygdens många och livaktiga föreningar. Föreningen, som 2005 bildades av *Boteåparlamentets strandgrupp*, har haft som syfte att verka för båtlivet i bygden, att sköta om badstranden med grillplatsen, servicebyggnaderna och lekanordningarna. 2006 lämnade *Parlamentet* helt och hållet över ansvaret för stranden till *Boteå Båt & Bad*.

Botebladet har under åren kunna berätta om det fina arbete som föreningen och dess medlemmar har lagt ned för att anläggningen ska kunna hållas i ett gott skick och utan risk kunna användas av allmänheten.

Den 16:e maj, i samband med att föreningsmedlemmarna har bryggiläggning, får *Botebladets* utsände sig en pratstund med *Kjell Ersarve*, föreningens ordförande och tillika kassör sedan ett år tillbaka och halva året boendes i *Lund*. Intervjun äger rum i föreningens ändamålsenliga klubbhus. Övriga medlemmar i styrelsen är *Elin Östlund* (kassör), *Anders Ölund (*tillsyningsman) och

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kjell Ersarve är mycket nöjd med att kunna erbjuda ett lekområde till både de yngre och de äldre Boteåborna.

Umeåbon *Lars Arén* (dataansvarig).

Kjell berättar vidare att föreningen får ett årligt driftsbidrag från *Sollefteå kommun* på 4 000 kr, en summa som inte ens täcker kostnaden för vatten. Föreningen består idag av endast ett 20-tal betalande medlemmar och man välkomnar därför nya medlemmar med öppen famn. *”Vi är mycket tacksamma för stödet från Boteåborna, för utan deras medlemsavgifter skulle vi inte klara oss överhuvudtaget!”*, hälsar Kjell.

På senare tid har det skett en del förändringar på stranden, tack vare att föreningens ansökan om bygdemedel beviljades av *Länsstyrelsen*. Under sensommaren i fjol införskaffade man t ex en gungställning och några små bord och man ställde även dit ett lektorn, efter att först ha tillfrågat förskolan på *Kalknäs skola* om vilken lekutrustning som skulle vara lämplig att köpa in – då och då brukar man nämligen från skolan göra miniutflykter till stranden. Runt lektornet har man lagt ut fallskydd, men all lek i tornet sker på föräldrarnas ansvar. Men inte nog med det! *”Men eftersom dom vuxna också behövde en plats att leka, så ansökte vi också om medel till en boulebana”*, berättar Kjell vidare och småskrattar. Boulebanan färdigställdes under hösten av *Altins Trafik AB*. Tanken är att utövarna ska hålla med egna klot, men klot går även att låna hos *Boteå Båt och Bad*. Till sommaren räknar man även med att iordningställa volleybollplanen och sätta upp nätet.

Båtbryggan, som vid intervjutillfället håller på att placeras på plats, erbjuder dussinet båtplatser. Enligt Kjell finns det just nu några lediga platser för uthyrning. Även klubbhuset, som föreningen bl a använder till sina årsmöten, är tillgängligt för uthyrning för t ex sammankomster och övernattning. Avslutningsvis önskar Kjell få skicka med en efterlysning efter någon bybo som kan tänka sig att ställa upp ideellt och köra strandgymnastik i sommar.

av Rolf Ronestjärna

Fotnot: Bygdemedel är en ersättning till bygder som har påverkats vid utbyggnaden av vattenkraft.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anders Ölund flottar och Erik Johansson lyfter.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sista delen av bryggan läggs på plats.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Till sist hjälps man åt att sätta trappan på plats.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En mängd frivilliga fanns på plats för att hjälpa till när bryggiläggningen skedde på badplatsen i Undrom.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gustav Fernberg och Jimmy Axelsson, hemmahörande i Hedemora, har under våren fräschat upp Överlännäs kyrka.

Överlännäs kyrka genomgår just nu en omfattande renovering på utsidan

Genomförda målningen av bänkar och innerdörrar följs upp med en yttre uppfräschning av kyrkan

Som säkert många Boteåbor har noterat, har *Överlännäs kyrka* varit inslaget i omslagspapper under våren. Detta var i alla fall något som *Botebladets* redaktör råkade upptäcka när han vid ett tillfälle var på väg in till stan. På hemvägen stannade han därför till för att föreviga det hela med hjälp av mobilkameran. Turligt nog fick han sig då en pratstund med två byggjobbare på plats, som kunde berätta att kyrkans fasad är på gång att lagas, putsas och avfärgas med traditionell kalkfärg. Dessutom kommer klockstapeln att tjäras och målas om.

Överlännäs kyrka, som man tror uppfördes någon gång kring sekelskiftet 1200-1300, har varit föremål för ytterligare ett antal renoveringar under åren:

❏ På 1400-talet försågs kyrkan med ett stjärnvalv

❏ Vid 1700-talets slut renoverades kyrkan och fick då sitt nuvarande utseende

❏ Tidigt på 1800-talet sattes nya och större fönster upp

❏ 1915-17 genomfördes en yttre restaurering, då bl a nytt spåntak sattes dit och nya fönsterbågar monterades

❏ 1962 skedde renovering av takspån och fasader samt att kyrkan målades om

❏ 1986 ägde bl a ytterligare renovering av utsidan rum och sprickor i fasaden lagades

❏ 2007 genomfördes renoveringsarbeten på östra fasaden, där bl a löst sittande puts togs bort och ny puts applicerades. Även fönster renoverades och målades

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den omfattande fasadrenoveringen av Överlännäs kyrka beräknas vara klar någon gång kring vecka 30.

FOTO: CHRISTIAN OMBERG

Björksjöns badplats är välbesökt av kommunens invånare och antalet besökare ökar konstant för varje år.

Björkå Björkådalens IF är en livaktig förening

Björkå Björkådalens IF:s medlemmar känner ett stort engagemang för sitt närområde

Björkå Björkådalens IF är en förening med anor och under årens lopp har många medlemmar varit engagerade och lagt mycket av sin fritid till att organisera och genomföra olika aktiviteter med hjälp av frivillig arbetskraft från föreningens övriga medlemmar. Föreningen är en idrottsförening med syfte att, inom föreningens ekonomiska ramar, ge möjlighet till idrottsutövning inom *Björkådalen*. Dess huvudsakliga framgångar har varit inom skidsporten, men en viss framgång har det även blivit inom grenar som löpning, fotboll och orientering.

Föreningen förvaltar idag:

❏ Ett elljusspår, samt ett 6 km skidspår, som används flitigt av medlemmarna, men även av övriga motionärer. Mindre skidtävlingar, såsom *Barnens Vasalopp*, anordnas varje år. Skidspåret uppskattas av motionärer och beröm för skötsel av spåren tas emot varje säsong. Elljusspåret är nu även miljöanpassat till ny LED-teknik.

❏ En bastubyggnad med dusch och omklädningsrum, i anslutning till skidspåren och som finns tillgänglig för medlemmar och allmänhet. Energibesparande åtgärder, som luftvärmepumpar och byte till LED-belysning på elljusspåret, har visat sig vara en bra investering för miljön och föreningens ekonomi. Föreningen har beslutat att under 2020 installera solceller på bastutaket för att bli självförsörjande på el. Därmed kan föreningen försäkra sig om att kunna fortsätta erbjuda medlemmar och allmänhet den service som ett elljusspår och bastu erbjuder.

❏ Ett gym, som är placerat i källarplanet på en annan byggnad. Genom föreningens övriga tillgänglighetsanpassningar har man beslutat att flytta ut gymmet till bastun, för att öka tillgängligheten för föreningens medlemmar.

❏ Björksjöns badplats, med tillhörande faciliteter, utrustning och området kring badstranden. Skötseln av badplatsen togs över från *Sollefteå kommun* för några år sedan och handhas idag av föreningen. Underhåll och skötsel sker med hjälp av medlemmar, som ställer upp med mycket arbete under sommaren. Badplatsen är en välbesökt plats för kommunens invånare och antalet besökare ökar konstant för varje år. Badplatsen är en stolthet för föreningen och sköts exemplariskt. Tillgänglighetsanpassningar med nya bryggor har skett och är något som uppskattas stort av besökarna.

❏ Fäboduddens dansloge, användes tidigare till danskvällar under sommaren. Idag används den mest som förråd och för uthyrning. Föreningen fortsätter att sköta om anläggningen.

❏ Björkå fotbollsplan underhålls av föreningen och är tillgänglig för alla att använda. Tidigare har den ibland använts av lokala fotbollslag för träning, men även t ex som när vänskapsmatcher anordnades mellan *Björkå Björkådalen IF* och *Undroms IF*.

❏ Föreningen hyr lokal i *Björksjöns Folkets Hus* för gym, gymnastik och möten. Gymmet används varje vecka av medlemmar för träning.

av Christian Omberg

Arga Gubben

I dessa märkliga tider med isolering, distansering, pandemier och farsoter känns det ibland skönt att över telefon kunna samtala med en medmänniska och utbyta tankar och erfarenheter. Alla samtal är dock inte lika givande **AG:** Hallå, hallå...är redaktörn vaken!? Eller är han ute på en av sina evinne liga promenader? Jag har verkliga nyheter till honom och hans blaska Men, så svara då människa! **BB:** Ja hallå, bara jag får en syl i vädret så. Vad har han nu uppdagat? **AG:** Det gäller den här förkylnings-epidemin som det är sånt hallå omkring. **BB:** Ja, det är nog betydligt värre än så är jag rädd. **AG:** Pyttsan, vi har väl haft influensor som härjat tidigare. Och jag har inte märkt av någonting, så det så. **BB:** Det ska han vara väldigt glad och tacksam över. **AG:** Ja. Jo visst, men när det gäller den här så är det annorlunda. Jag vet vad som orsakat alltihop! **BB:** Minsann, och hur kommer det sej? **AG:** Jo, ser ni, min grannes svågers bror har hört från ett av sina kusinbarn, som läst om det på internet, att alltihop beror på utbyggnaden av 5G. Vad sa han nu då!? **BB:** Men vänta nu lite. 5G är nästa generations mobiltelefonsystem, varför skulle det orsaka en pandemi när våra nuvarande system inte gjort det? **AG:** Ja, inte vet jag, jag är ingen vetenskapsman, men har det stått på internet, så måste det ju komma någonstans ifrån, eller hur!? Och ingen rök utan eld. **BB:** Varför det? Så vitt jag vet, så kan man råka ut för alla möjliga slags bedrägerier och fantasier på nätet. Det som framkommit hittills är väl att det handlar om ett virus, som härstammar från djurriket, och nu har börjat infektera människor. Det här är väldigt allvarligt och inte något man ska sprida lösa rykten om. **AG:** Förnicklade besserwisser, vad är det som säger att det är så? **BB:** Så vitt jag förstår, så är vetenskapen tämligen enig om den saken. **AG:** Bah, vad vet dom!? **BB:** En hel del skulle jag säga, men som ni så riktigt påpekade, så är ni ju ingen vetenskapsman. **AG:** Tänk att vissa människor alltid ska ha rätt. Inte för att jag vet, men jag har mina teorier jag. **BB:** Ja, där är vi helt överens. **AG:** Vad!? **BB:** Ja, att ni inte vet. **AG:** Det är ju rent åt fanders att man ska utsättas för spott och spe när man försöker göra sitt bästa. **BB:** Såja, jag måste ju, som ni vet, vara starkt källkritisk till sånt som skall publiceras. Och handen på hjärtat, visst tycker inte ni också att det låter lite väl konspiratoriskt? **AG:** Låter och låter. Jag vill bara få ett slut på eländet och slippa den här påtvingade isoleringen. Jag har för övrigt inget mer att isolera. **BB:** Inget mer? **AG:** Precis vad jag säger, jag har isolerat kallfarstun, vedboden och hundkojan och så har jag tilläggsisolerat vindsbjälklaget och fått ett tjockare foder insytt i krimmermössan. **BB:** Men vem har tvingat er till det? **AG:** Nej, nu slår nog enfalden nytt rekord. Det sa både grannen och hans svåger att nu blir vi tvingade till isolering av Folkhälsomyndigheten och den där statsmetrologen. **BB:** Statsepidemiologen kanske. Då förstår jag. Men isoleringen handlar ju om att hålla oss hemma om vi är sjuka, och inte resa runt i landet, för att begränsa smittan. **AG:**Tro det! Men det betyder ju...Nej, nu har jag inte tid med detta trams längre. Adjö!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

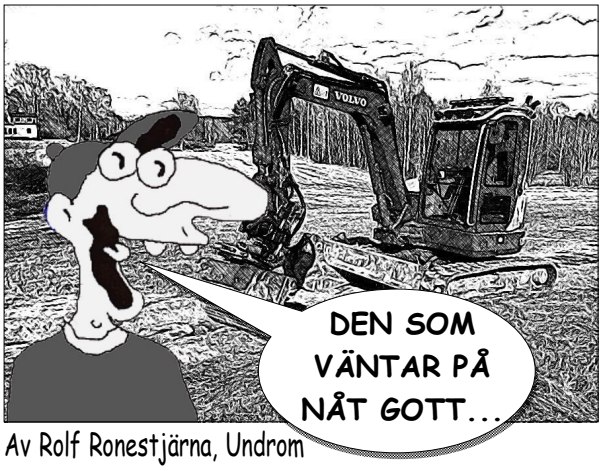

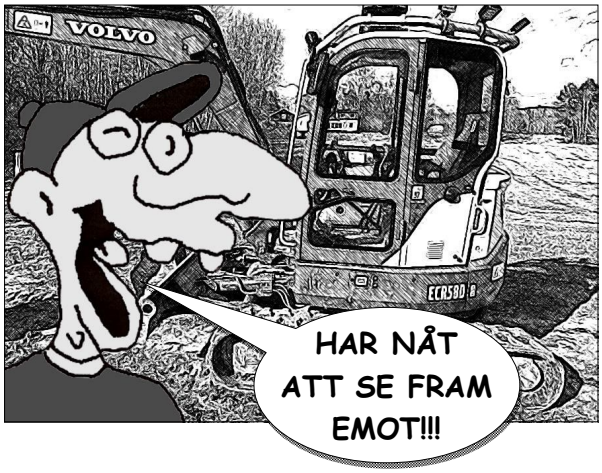

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Biblioteket har sommarstängt den 10/6-17/8. Ring Pia Hedberg på 070-606 70 68 om Du vill låna under den perioden. Svarar hon inte, så tala in ett meddelande på telesvaret, så ringer hon upp. Sista lånedag är alltså tisdagen den 9/6 kl 14-19 och biblioteket öppnar igen den 18/8.

Låt oss hjälpas åt att hålla tjyvarna borta!!!

Hör av Dig om Du, på något sätt, iakttar något misstänkt! Patrulleringsbilen har en lampa på taket, med vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Telefonnummer & mejl till Byavakten:
073-829 59 09 - byavakten@botea.se

Stöd brottsbekämpningen genom att bli medlem i föreningen!
Medlemsavgiften 250 kr betalas in på bankgiro 719-4632
Kom ihåg att ange avsändare!

Boteå Byavakt Brottsförebyggande verksamhet i Boteå

- EFTERLYSNING -

Jag är ute efter bilder från en konsert med Rick Danko, som hölls i Sunnersta Folkets Hus under första halvan av 90-talet. Vänligen hör av Dig till mig om Du har möjlighet att hjälpa mig med detta!
Lars Johnsson
Månviolsgränd 3
245 38 Staffanstorp

LUNCHTRAV

ARENA Dannero

Boteå-Styrnäs-dagen

Torsdagen den 3 september kl 12

SVENSKA KYRKAN INFORMERAR

28/6 kl 18 Musik i sommarkväll i Boteå kyrka med Emanuel Bagge
5/7 kl 18 Musik i sommarkväll i Överlännäs kyrka med Putte Kihl, Inspirit och Crescendokören
2/8 kl 18 Konsert i Överlännäs kyrka med Ida Persson och Robert Råberg

Sommarens inplanerade verksamhet på Para Hembygdsgård ställs in p g a Coronapandemin. Stolar och bord kommer dock att finnas uppställda för dem som kanske vill besöka gården med en kaffekorg.

Sommarens inplanerade bakluckeloppis utanför butiken är också inställt.

Loppis på Offers Gård
Öppettider: Lördag-söndag 11-17
Öppet hela juli månad 11-17

BJÖRKÅ BJÖRKÅDALENS IF

ELLJUSSPÅR - BASTU - GYM
BADPLATS - FOTBOLLSPLAN

Årets städdag på badet blir torsdagen den 4 juni kl 17. Medtag: Något att dricka + kratror (finns 5 st på plats).
I år behövs det även röjas runt badet, så ta gärna med röjsåg. Föreningen bjuder på hamburgare med bröd. - *Välkommen* -

Björkå Björkådalens IF önskar för övrigt alla våra besökare och medlemmar en trevlig sommar och välkomna till Björksjöbadet.
Vill man stödja eller bli medlem föreningen, så går det bra att Swisha **123 131 78 82** eller sätta in pengar på **PG 51 24 05 - 2**
Medlemsavgifter: Vuxna: 100 kr Familj: 150 kr

gästboken

På väldigt kort varsel och efter tidningens presstopp har jag blivit ombedd att skriva ett Gästboksinlägg i Botebladet *. Jag kunde under 23 år titulera mig som Undromsbo, men numer bor jag, min fru och våra två barn utanför Sala. Förunderliga är Herrens vägar. Som ett gräsfrö i vinden kom jag hit, men min grogrund i livet har varit i Filadelfiaförsamlingen i Undrom, där fostrades jag i gudstjänstliv och böneliv. Där fick jag lära känna Jesus som min frälsare. Många är säkert de bönekvinnor och bönemän som burit fram mig och mina bröder i bön under åren i Filadelfia, många är sedan länge hemflyttade till Gud och några finns ännu kvar i livet.

Under mina skolår gick jag bl a i samma klass som Joel Ölund, samt med det framtida kommunalrådet i Sollefteå, Johan Andersson. Med Johan sjöng jag i samma körensemble och vi hade till och med en fiktiv politisk debatt i 9:an (jag tror att jag förlorade). Efter avslutade studier i Sollefteå tog jag ett sabbatsår med bibelskolstudier på en folkhögskola. Väl hemma i Undrom igen kom jag att arbeta inom hemtjänsten i fem år, innan jag påbörjade universitetsstudier. Många är de arbetskamrater som jag kommit att lära känna och uppskattat, många är de äldre som jag har försökt att underlättat livet för – de flesta har tyvärr gått ur tiden. Jag hann också engagera mig för det nedläggningshotade biblioteket och hjälpte till att få igång dess låneverksamhet. Fortfarande, så här åtta år sedan flyttlasset bar av till Umeå, minns jag med tacksamhet och stor värme alla de människor jag fick lära känna under mina uppväxt- och arbetsår i Boteå. Att nämna alla som har betytt något, som fortfarande betyder något för mig och som jag ofta tänker på, skulle ta alltför stort textutrymme.

Mina universitetsstudier har varit mångskiftande, eftersom jag är intresserad av många olika ämnen. Under mina 6,5 år i Umeå hann jag läsa fysik och matematik i ett år innan jag övergick till att studera teologi. Detta ämne har legat mig allra varmast om hjärtat, eftersom ämnet som sådant beskriver hur vi människor försöker beskriva det gudomliga, det andliga och människans plats i världen. Jag hann ta en magisterexamen i teologi (4 års studier) innan jag läste en påbyggnadsutbildning inom biblioteks- och informationsvetenskap (1 ½ år). Under mina år i Umeå hann jag både finna kärleken, gifta mig och få vårt första barn.

Min fru är från Sala, därför finns det en naturlig koppling till Sala, och i januari 2019 flyttade vi ner till Sala, där vi flyttade in på min frus släktgård. Jag fick jobb som skolbibliotekarie i den nystartade Mediaenheten, där IT-pedagoger, bibliotekarier och bibliotekspedagoger tillsammans verkar för läsfrämjande och digital kompetens i grundskolan. Det är ett utmanande arbete, men mycket givande.

De gånger jag besöker mina föräldrar i Undrom, kan jag ibland undra varför jag inte flyttade hem igen: Under normala vintrar finns det snö (jag älskar skidåkning), omgivningarna är fantastiska, det finns arbetstillfällen, det är lite färre folk och jag vet vad många heter. Här i Sala kände jag inga, men sakta men säkert håller det på att förändras. Det finns nämligen också här en församling, som välkomnade oss med öppna armar. Att tro på samme frälsare tycks skapa en samhörighet som jag inte har sett någon annanstans. Att jobba som skolbibliotekarie har också den fördelen att man blir igenkänd i en sådan liten stad som Sala, så troligtvis kommer jag även här lära mig vad folk heter och kunna känna mig som hemma. Men Sala kommer aldrig kunna få platsen i mitt hjärta, den har Boteå redan fått – platsen jag drömmer mig tillbaka till, som jag längtar till och som för alltid kommer att förbli min hembygd, mitt allra käraste hem.

Benjamin Ronestjärna

Benjamin Ronestjärna, utflyttad Boteåbo

** Det är redaktionens stora förhoppning att f d Kalknäsbon Bonnie Sagreus kommer in med sitt utlovade bidrag vid ett senare tillfälle*